

BURMISTRZ JĘDRZEJOWA
ul. 11 Listopada 33a
28-300 JĘDRZEJÓW

Jędrzejów 2016-09-20

DO
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
za pośrednictwem
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w KIELCACH

Skarżący: Burmistrz Miasta Jędrzejowa
ul. 11 Listopada 33a, 28-300 Jędrzejów
repr. przez radcę prawnego Wiesława Zagałę

Sygn.. akt.: II SAB/Ke 36/16

Strona przeciwna: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
z siedzibą w Jędrzejowie

SKARGA KASACYJNA

W imieniu Burmistrza Miasta Jędrzejowa na podstawie art. 173 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2016.718z późn. zm.) zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 sierpnia 2016 r. -- sygn. akt.: II SAB/Ke 36/16 zobowiązujący Burmistrza Miasta Jędrzejowa do rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie z dnia 16 lutego 2016 r. w zakresie udostępnienia dokumentacji medycznej w terminie 14 dni od zwrotu akt administracyjnych wraz z odpisem orzeczenia o stwierdzeniu prawomocności.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

- naruszenie przepisów postępowania, które mają wpływ na wynik sprawy
a w szczególności:

a/ art. 106 § 5 p.p.s.a. w związku z art. z art. 233 §1 k.p.c. oraz art. 141 § 4 p.p.s.a. polegającego na braku dokonania wszechstronnej oceny dowodów w sposób zgodny z zasadą swobodnej oceny dowodów, a także chybionego ustalenia podstawy prawnej rozstrzygnięcia wobec powołania się na przepisy art. 11 ust. 1, art. 11a ust. 2 pkt 8, art. 11a ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 2013. 856 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2015. 2058 z późn. zm.) a także uchwały nr V/50/15 Rady Miejskiej w Jędrzejowie z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie określenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie miasta i gminy Jędrzejów w 2015 r.

b/ naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. poprzez błędne przyjęcie, że przekazane przez skarżącego Stowarzyszeniu pismo z dnia 26.02.2016 nie stanowiło decyzji administracyjnej,

c/ art. 149 § 1 p.p.s.a. w związku z naruszeniem przepisów prawa materialnego to jest art. 4 ust. 3 u.d.i.p. poprzez uznanie, że Burmistrz pozostaje w bezczynności i zobowiązanie skarżącego Burmistrza do udostępnienia informacji publicznej, która faktycznie nie była i nie jest w jego posiadaniu.

Wskazując na powyższe podstawy wnoszę:

- 1/ o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach,
- 2/ zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych,
- 3/ o rozpoznanie skargi kasacyjnej, zgodnie z art. 182 p.p.s.a., na posiedzeniu niejawnym.

UZASADNIENIE

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2016 r. zobowiązał Burmistrza Miasta Jędrzejowa do udostępnienia Stowarzyszeniu Obrona Zwierząt, w terminie 14 dni od zwrotu akt administracyjnych wraz z odpisem orzeczenia o stwierdzeniu prawomocności, dokumentacji medycznej zgodnie ze złożonym wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 16 lutego 2016 r.

Z uzasadnienia wyroku wynika, że Burmistrz Miasta Jędrzejowa nie zastosował się do dyspozycji przepisu art. 13 ust. 2 u.d.i.p. oraz uchylił się od wydania decyzji zgodnie z art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

W ocenie skarżącego stanowisko zaprezentowane przez Sąd nie wydaje się być trafne.

Po pierwsze Sąd naruszył przepisy postępowania poprzez ustalenie, że z przepisów art. 11 a ust 2 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt jak również z uchwały nr V/50/15 Rady Miejskiej w Jędrzejowie z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie określenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie miasta i gminy Jędrzejów w 2015 r. ma wynikać obowiązek przekazania dokumentacji medycznej. Zgodnie bowiem z §10 cytowanej uchwały zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń losowych z udziałem zwierząt, realizuje Burmistrz Miasta Jędrzejowa, poprzez zawarcie umowy z zakładem leczniczym dla zwierząt w zakresie opieki weterynaryjnej, udzielanej zwierzętom bezdomnym i kotom wolno żyjącym z terenu miasta i gminy Jędrzejów. Z zapisu tego nie wynika, by Burmistrz był zobowiązany posiadać dokumentację leczniczą skoro zadanie to zlecił zakładowi leczniczemu.

To że koszty realizacji tego programu ponosi gmina nie ma żadnego znaczenia w tej sprawie. Także fakt, że gmina opracowuje program którego realizację zleca specjalistycznemu podmiotowi nie znaczy, że ma obowiązek posiadania we własnych zasobach dokumentacji prowadzonej przez ten zewnętrzny podmiot. Sąd zatem błędnie powołał się na cytowane przepisy, które nie mogą mieć zastosowania w powyższej sprawie.

Jednak najbardziej istotne w sprawie jest, iż Sąd nie podjął żadnych działań celem wyjaśnienia tej sprawy, nie ustalił kto dokumentację związaną z leczeniem zwierzęcia sporządził i w czym posiadaniu się ona znajduje. To że w aktach sprawy znajduje się informacja o rannym zwierzęciu, która została przekazana Stowarzyszeniu i którą cytuje w uzasadnieniu Sąd nie stanowi dowodu posiadania tej dokumentacji.

Zdaniem skarżącego Sąd przyjął założenie, że dokumentacja ma być w jego posiadaniu i stara się wskazać przepisy dostosować do przyjętej przez siebie tezy.

Z art. 106 § 3 p.p.s.a. wynika, że sąd może z urzędu lub na wniosek stron przeprowadzić dowody uzupełniające z dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie.

Z możliwości tej Sąd nie skorzystał.

Po drugie w związku z wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 16.2.2016 i z dnia 24.2.2016 dotyczącym przesłania „...dokładnych informacji wraz z dokumentacją medyczną nt. obrażeń jakie otrzymał pies...”. pismem z dnia 26.02.2016 informacja taka została Stowarzyszeniu przesłana.

W informacji tej znajdują się elementy przewidziane w art. 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego takie jak, oznaczenie organu administracji wydającego akt, datę wydania, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby reprezentującej organ. Od tak sformułowanego pisma Stowarzyszenie mogło wnieść odwołanie. Wprawdzie w piśmie tym nie ma informacji o odwołaniu jednak Stowarzyszenie składa szereg wniosków do różnych podmiotów i ma rozeznanie w sprawach odwoławczych.

Stanowisko skarżącego jest zgodne z tezą zawartą w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Warszawie z dnia 20 lipca 1981 r – sygn. akt.: SA 1163/81. która brzmi:

„1. Pisma zawierające rozstrzygnięcia w sprawie załatwianej w drodze decyzji są decyzjami, pomimo nieposiadania w pełni formy przewidzianej w art. 107 § 1 k.p.a., jeżeli zawierają minimum elementów niezbędnych dla zakwalifikowania ich jako decyzji. Do takich elementów należy zaliczyć: oznaczenie organu administracji państwowej wydającej akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby reprezentującej organ administracji.”

Po trzecie Sąd w wyroku zobowiązuje do udostępnienia dokumentacji medycznej Stowarzyszeniu. Zgodnie z art. 4 ust.3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są podmioty będące w posiadaniu takich informacji. Natomiast żądana przez Stowarzyszenie dokumentacja medyczna nigdy nie była i nadal nie jest w posiadaniu skarżącego. Skoro organ nie jest dysponentem żądanych dokumentów to nie mieści się to w katalogu organu zobowiązanego do dostarczenia takich dokumentów.

Ustawodawca nie nałożył na organ obowiązku zwracania się do innych podmiotów o nadesłanie dokumentów będących w ich posiadaniu a których żąda wnioskodawca. Obowiązku takiego ustawodawca nie nałożył nawet w sytuacji gdy w jego imieniu występuje podmiot, któremu wykonywanie pewnych obowiązków podmiot ten zlecił.

W tej sytuacji zdaniem skarżącego nie można zarzucić bezczynności bowiem bez zbędnej zwłoki z zachowaniem terminu skarżący przekazał informację wskazując jednocześnie, że dokumentacji medycznej nie dostarczy a to z powodu jej nieposiadania, o czym strona składająca taki wniosek była doskonale zorientowana. Błędnie zatem Sąd pierwszej instancji uznał, że doszło do bezczynności, wprawdzie bez rażącego naruszenia prawa ale jednak bezczynności.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. - sygn. akt.: I OSK 191/12 wyraził następujący trafny pogląd:

"Z bezczynnością organu w zakresie dostępu do informacji mamy do czynienia w sytuacji, gdy organ milczy wobec wniosku o udzielenie takiej informacji, a nie, gdy rozpozna wniosek w sposób niezadawalający wnioskodawcę. Chodzi tu bowiem o niezajęcie jakiegokolwiek stanowiska w sprawie."

Skarżący podziela także pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 6 maja 2016 r - sygn. akt.: IV SAB/Wr 5/16 którego teza nr. 1 brzmi:

"1. Bezczytność organu w udostępnieniu informacji publicznej występuje wtedy, gdy organ będąc właściwym i zobowiązanym do zareagowania na wniosek o udostępnienie informacji publicznej w sposób przewidziany u.d.i.p., wbrew przepisom prawa ani nie udostępni w nakazanym terminie w drodze czynności materialno- technicznej żądanej

informacji, ani też nie wydaje stosownej decyzji administracyjnej o odmowie udostępnienia informacji publicznej bądź o umorzeniu postępowania. Przy czym nie jest możliwe skuteczne podniesienie zarzutu beczynności w sytuacji, gdy żądana informacja nie stanowi informacji publicznej (jak też gdy nie istnieje, czy też nie jest w posiadaniu organu)"

Mając powyższe na względzie, wnoszę o uwzględnienie skargi kasacyjnej.

Załączniki:

- 1/ pełnomocnictwo,
- 2/ odpis skargi kasacyjnej,
- 3/ dowód uiszczenia wpisu sądowego.

RADCA PRAWNY

mgr Wiesław Zagala